Keltská země - Láďa Svoboda

```
    G                        F
1. Znáš jí ač je vzdálená, v keltský zemi život písní,
    C                          G
   kde se k sobě tísní stébla trav.
    G                        F
   Ráno rosa v pastvinách, i když jiná,
                 C                       G
   přece známá, často se mi zdává o ní sen.
    Dmi                     C
   Bílý mraky plují nebem cestou, která nekončí,
    Dmi                       Ami
   kdo dokáže spoutat hřívy koní.
    C                      G                    Dmi
   Běží stáda nezkrocená po řečišti smrti v prachu,
              Dmi
   den létem voní.
   Ami7 G  Ami7        G  Ami7               G
R: Kámen, jediný na poli, stéla herojům nepoví
    Dmi                       F                       C
   co se skrývá v její duši, neznámé příběhy tuším o lidu,
                  G     Dmi F C G
   co dával zemi jména.

2. Sténá mečem raněná, pokořená rukou cizí
   od těch dob se ztrácí, mizí v nás.
   Vítr popel rozhání, nezbylo nic z velkých plánů,
   prach z opida, lánů mrtvý sen.
   O bitvách, válečných polích dozpívali písně,
   naposled se schází lidé jistí,
   ráno jediný kdo zůstal živý probírá se,
   do vlasů mu vítr vplétá listí.
R:
```